

Sygn. akt II W 1355/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Zawisłak

Protokolant : sekr. sąd. Sylwia Karkoszka

Oskarżyciel publiczny -----

po rozpoznaniu w dniach 10.09.2018 r., 3.12.2018r. i 20.03.2019r.

sprawy K. przeciwko:

J. S. s. C. i J. zd. I., ur. (...) w K.

obwinionemu o to , że:

w dniu 20 czerwca 2017 roku w miejscowości S., gm. O. zabrał w celu przywłaszczenia zegarek typu S. (...) z funkcją telefonu, czym spowodował straty o łącznej wartości 144,89 zł na szkodę Ł. K.

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

1. uznaje obwinionego **J. S.** w miejsce zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w kwietniu 2017r. w msc. S. przywłaszczył sobie działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą zegarek S. (...) z funkcją telefonu o wartości 144,89 zł należący do Ł. K. – tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 119§1 kw i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 39 §1 kw odstępuje od wymierzenia kary,

2. na podstawie art. 230 §2 kpk w zw. z art. 44 §5 kpw orzeka zwrot Ł. K. dowodu rzeczowego w postaci zegarka typu S. (...) zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Kaliszu pod poz. DRZ 58/18, a znajdujące się w aktach sprawy na k.50,

3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem kosztów sądowych, zwalniając od ich ponoszenia w pozostałym zakresie.

SSR Anna Zawisłak

Sygn. akt II W 1355/17

UZASADNIENIE

Obwiniony J. S. jest teściem oskarżyciela posiłkowego Ł. K.. Ww. pozostają w silnym konflikcie, którego efektem są m.in. toczące się postępowania w sądzie. Osą konfliktem jest kwestia widywań obwinionego i jego żony H. z małoletnimi wnukami. W tym zakresie przed Sądem Rejonowym w Kaliszu III Wydziałem Rodzinnym i Nieletnich toczy się od 2017r. postępowanie zarejestrowane pod sygn. akt III Nsm 376/17.

W okresie świąt wielkanocnych w kwietniu 2017r. małoletnie dzieci oskarżyciela posiłkowego Ł. K. odbywały ustalone przez sąd widzenia z dziadkami. Na to widzenie dzieci Ł. K. udały się z zegarkiem typu S. (...) należącym do Ł. K. o wartości 144,89 zł.

W trakcie widzenia w czasie kąpieli zegarek ten został zdjęty i schowany przez obwinionego oraz jego żonę. Ww. dokonali tego celowo, ponieważ mieli podejrzenia, iż w związku z toczącymi się przed sądem postępowaniami zegarek ten służyć może do podsłuchiwania ich rozmów. Pytani przez wnuków gdzie ten zegarek się znajduje udzielali wymijających odpowiedzi. Ł. K. w kwietniu 2017r. zwrócił się do obwinionego z prośbą i jednocześnie żądaniem o zwrot zegarka. Obwiniony nie zwrócił zegarka. Przekazał go w trakcie niniejszego postępowania na rozprawie w dniu 10 września 2018r. na polecenie sądu. Zegarek ów został zabezpieczony jako dowód rzeczowy w sprawie.

(dowód: odpisy protokołów k. 14-17, wyjaśnienia obwinionego J. S. k. 51, zeznania świadka Ł. K. k. 52, dane dot. zakupu k.7, opinia biegłego k.58-71, zeznania świadka H. S. k.91-92, 00:02:18-00:19:29, stenogram z rozprawy k.89 wraz z płytą k.90)

Obwiniony prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci firmy (...) marzeń”, deklaruje dochody w wysokości do 5000 zł.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k.51).

Obwiniony w toku czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, iż z żoną ma przyznane przez Sąd dla Nieletnich widzenia z wnukami, które nie są przestrzegane. Zaakcentował, iż ostatnie widzenie miało miejsce w dniu 2.04.2017r. i od tego czasu nie widział się z wnukami. Na rozprawie podał, iż w trakcie pobytu zięcia w więzieniu zajmowali się opieką nad wnukami wraz z żoną, a gdy oskarżyciel posiłkowy wyszedł z więzienia zaczął kierować wobec obwinionego coraz większe roszczenia finansowe. Dopóki oskarżony je z żoną realizował nie było konfliktu. Podkreślił jednocześnie, że zegarek, który został okazany sądowi zabezpieczył przed dniem 2.04.2017r., a w dniu 20.06.2017r. nie odbyło się spotkanie z wnukami, nie widział w tym okresie wnuków, a tym samym nie mógł dokonać zaboru zegarka w tej dacie.

Sąd dał wiarę twierdzeniom obwinionego w takim zakresie w jakim są one zgodne z ustalonym powyżej stanem faktycznym albowiem fakt zaboru zegarka potwierdza opinia biegłego. Nie ma wątpliwości, że zegarek zabezpieczony jako dowód rzeczowy w niniejszym postępowaniu jest zegarkiem nabytym przez Ł. K.. Potwierdzają to również dokumenty przedłożone w toku postępowania bezpośrednio biegłemu.

Sąd dał wiarę zeznaniom Ł. K. i H. S. albowiem w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy są one spójne i wzajemnie się uzupełniają, jak również znajdują potwierdzenie w twierdzeniach obwinionego. Zauważyć należy, iż szereg okoliczności podnoszonych przez osoby składające zeznania w niniejszej sprawie w istocie nie ma żadnego znaczenia dla prawnokarnej oceny zdarzeń. W szczególności nie mają znaczenia okoliczności związane z tym które z dzieci oskarżyciela posiłkowego miało pozostawiony do dyspozycji omawiany zegarek. Nie ma wątpliwości, że ten konkretny zegarek został zakupiony przez Ł. K. i współdziałał z przydzielonym mu numerem abonentkim. Nie ma również wątpliwości, że w pewnym momencie pierwotnie zakupiona karta SIM została z tego zegarka wyjęta. W tej sytuacji w świetle twierdzeń obwinionego, iż zabezpieczył zegarek oraz twierdzeń jego żony H. S. co do zamierzonego działania obwinionego i jego żony nie ma wątpliwości, że rzeczywiście doszło do przywłaszczenia sobie przez obwinionego omawianego zegarka. Co do daty zdarzenia zauważyć należy, iż wszyscy słuchani w sprawie, tak obwiniony, jak i Ł. K. oraz H. S. wskazują, iż ostatnie widzenie dzieci oskarżyciela posiłkowego z dziadkami nastąpiło w kwietniu 2017r. i po tym widzeniu Ł. K. domagał się zwrotu zegarka. Obwiniony mimo tego zegarka nie oddał.

Sąd dał wiarę dołączonym do akt sprawy dokumentom albowiem rzetelność ich sporządzenia nie była w toku postępowania kwestionowana. Za w pełni wiarygodną uznano opinię biegłego z dziedziny informatyki albowiem jest ona pełna, wyczerpująca i daje odpowiedź na stawiane pytanie.

Reasumując uznać należy, iż przeprowadzony w sprawie przewód sądowy wykazał, iż w bliżej nieustalonym dniu w kwietniu 2017r. obwiniony działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą (swoją żoną) dokonał przywłaszczenia mienia do niego nienależącego. W tym miejscu zauważyć należy, iż sąd dokonując oceny materiału zgromadzonego w sprawie nie jest związany datą czynu wskazaną przez oskarżyciela, ale tzw. zdarzeniem historycznym. W niniejszej sprawie owym zdarzeniem historycznym było, najszerszej mówiąc, rozdysponowanie mieniem w postaci konkretnego zegarka przez obwinionego. W toku przewodu sądowego tak obwiniony, jak i jego żona, a także Ł. K. zgodnie podali, iż do ostatniego widzenia obwinionego z dziećmi doszło w kwietniu 2017r., na tym widzeniu dzieci miały zegarek i po tym widzeniu obwiniony zegarek „zabezpieczył” i go nie zwrócił. Nie ma wątpliwości, że obwiniony nie działał z zamiarem kradzieży, nie mniej jednak swoim zachowaniem wypełnił znamiona wykroczenia polegającego na przywłaszczeniu mienia. Mimo wezwań właściciela przedmiotu nie zwrócił go na żądanie osoby uprawnionej. Wpłynął tym samym na uprawnienia właścicielskie Ł. K.. Jako datę popełnienia wykroczenia potraktowano bliżej nieokreślony dzień w kwietniu 2017r. w którym obwiniony, mimo wyraźnego żądania Ł. K., nie zwrócił zegarka.

W ocenie sądu fakt, iż pomiędzy stronami toczyły się postępowania przed sądem nie dawało podstaw obwinionemu do takiego zachowania. Do zabezpieczenia dowodów są bowiem uprawnione odpowiednie organy w ramach przysługujących im kompetencji, a nie osoby prywatne (i to w trybie uznaniowym). Skoro do chwili obecnej żaden z organów uprawnionych do tego nie wystąpił o zabezpieczenie w charakterze dowodu rzeczowego wskazanego zegarka, to widać, że potrzeba taka nie istniała.

Reasumując uznać należy, iż nie ma wątpliwości co to tego, że obwiniony dopuścił się popełnienia wykroczenia.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności sąd zmodyfikował opis czynu.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą potraktował dotychczasową niekaralność obwinionego, wziął pod uwagę również fakt, iż obwiniony w istocie zwrócił omawiany zegarek. W tej sytuacji mając na uwadze również oświadczenia oskarżyciela posiłkowego, że nie jest jego intencją surowe karanie J. S., ale doprowadzenie do zwrotu zegarka, sąd odstąpił od wymierzenia kary. W ocenie sądu takie rozstrzygnięcie będzie wystarczające dla realizacji celu wychowawczego wobec obwinionego. Sam fakt przeprowadzenia postępowania powinien wywołać u obwinionego refleksję co do sposobu załatwiania analogicznych spraw w przyszłości oraz spełnić rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Konsekwencją dokonanych w sprawie ustaleń było zwrócenie dowodu rzeczowego osobie uprawnionej – Ł. K..

Co do kosztów sądowych zauważyć należy, iż mając na uwadze okoliczności sprawy, w szczególności zmienną wysokość dochodów wynikających z prowadzenia własnej działalności gospodarczej sąd obciążył obwinionego kosztami jedynie częściowo. Na łączne koszty w sprawie złożyłyby się: opłata orzeczona na podstawie art. 21 i 5 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych, koszty opinii biegłego oraz ryczałt przewidziany rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym. Ostateczne rozstrzygnięcie o kosztach zapadło w oparciu o art. 119 §1 i art. 121 §1 kpw.

SSR Anna Zawisłak